

Amikor a nagyok összegyűlnek...

Idén is, mint már több éve, megrendezésre került az Internet Hungary névre keresztelt kétnapos konferenciasorozat. A rendezvény elsődleges célja, hogy olyan cégek számára adjon lehetőséget a kitekintésre, amelyek tevékenysége szorosan kapcsolódik az Internet, illetve a korszerű távközlési eszközök világához.

Tihanyban, a Balaton partján, nyugodt környezetben vehettünk részt az előadásokon. De nem is a környezet a lényeg, hanem hogy a rendezvény szervezői szokásukhoz híven idén is izgalmas és fontos témaköröket gyűjtöttek össze, és valóban szakavatott és illetékes előadókat kértek fel a szereplésre.

Az ideai témaválasztást elsősorban az internethasználat hazai elterjedtségének lesújtóan alacsony mutatói határozták meg. Előadók és fórumok igyekeztek választ és megoldást keresni a hazai helyzet miatt felmerült kérdésekre, igényekre. Olyan igényekre, amelyek kiszolgálását az emberek legtöbbször az államtól várják, pedig gyakorta hallani azt a kijelentést, hogy az állam csak ne szabályozzon semmit, sőt a rendezvényen is sokszor hangoztatott üzenet volt a *politikamentes informatika*. Ennek ellenére, vagy éppen ennek érdekében, szinte minden előadáson jelen volt valamelyik minisztérium. A programtervet nézve először arra gondoltam, hogy az egész előadás kezd politizálásba fordulni. Szerencsére kellemesen csalódtam.

Kellemesen, ugyanis a hivatalos szervek képviselői nyitottak voltak, látszott, hogy ma már minden szinten látják és tudják, igény van a fejlődésre, a fejlesztésre, a gyors felzárkózásra. Ennek érdekében még forrásokat is hajlandók megmozgatni. Öröm az örömben, hogy ezt a lépést sajnos csak a jelenlegi, tényleg szomorú helyzetben teszik meg az illetékesek.

De mik is voltak a fő kérdések? Kovács Kálmán informatikai és hírközlési miniszter már megnyitó beszédében hangsúlyozott egy gyászos számadatot: jelenleg a *magyar háztartások mindössze hat százaléka* rendelkezik internetezésre alkalmas géppel. Megjegyzem, ez korántsem azt jelenti, hogy ennyien is interneteznek! Ez a szám azonban még a „keleti blokkban” is elkészerítő! Ha hozzávesszük, hogy hazánkban nemhogy gyorsult volna a széles sávú hálózatok fejlesztése, hanem lassult, érthető, miért aggódnak odafent is.

Természetesen a vita a maga szokásos, unalmas és értelmetlen módján kezdődött, a kereskedelmi társaságok képviselői szapulták az Axelerót, hogy miért nem szolgáltat ingyen, az államot, hogy miért nem ad mindenkinek „ajándékba” gépet, hogy miért nem csökkenti a szolgáltatók terheit, és különben is, miért nem szól rá felülről az Axeleróra, hogy a jogászok miért nem alakítanak ki rendes törvényeket és a többi. Igen, igen, szép volna, ha ilyen egyszerűen meg lehetne oldani a dolgokat... de könyörgök, a világ nem így működik! Később, ahogy egyre több érdekes előadást hallhattunk, tisztult a kép, sőt az egyik legizgalmasabb – és szerintem leghasznosabb – vitafórumon, amelyen a politikai szerencsétlenkedések megvitatása volt a fő cél (résztevők:

Baja Ferenc KITKH, Csepeli György IHM, Majsai Sándor Gábor OM, Rogán Antal OGY, Stumpf István Századvég), épeszű eszmecserének lehattunk fültanúi. Kiragadnám az egyik érdekes kérdést, az elektronikus aláírás ügyét.

Elektronikus aláírás

Jelenleg Magyarországon, ha az ember bármilyen hivatalos ügyet el akar intézni, személyesen kell megjelennie az állami szervnél. Ez a törvény. Pedig mennyivel kényelmesebb volna, hogyha például ingatlantulajdon-átírást szeretnék intézni, egyszerűen felmegyek a földhivatal honlapjára, kattintgatok öt percig, majd pár nap múlva örömmel nyugtázom, hogy megérkezett a hivatalos értesítés. De hogyan azonosítsam magam a minisztérium, vagy a példánál maradva, a földhivatal honlapján? No, pont erre lenne jó a elektronikus aláírás. Természetesen ez a hivatalos szervek oldalán is rendkívül hasznosnak bizonyulhatna: gyorsabb és önműködő adatfeldolgozás, csak ellenőrizni kell; kevesebb hiba, kevesebb papírmunka, takarékosabb, papírmentes iroda stb. A kép, bevalom, egy kicsit utópisztikus. De lépünk tovább!

A törvény oldaláról még több ilyen kérdés merül fel, a hogyanok és a mikéntek egész sora, de érdemben nem tud vele senki sem foglalkozni. A vitafórumon nagyon gyorsan nyilvánvalóvá vált, hogy ez mindkét nagy „politikai erő” érdeke, majd a két fél „képviselésében” Rogán Antal és Baja Ferenc megegyeztek, hogy ha tudják, a szükséges tervezetet még az év vége előtt átverekcszik a gépezeten. Ugyanezt – gyanítom – ha levélben beszélték volna végig, eltartott volna pár hónapig. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy januártól minden működni fog! Ez annyit tesz, hogy végre elkezdhetünk(-nek) dolgozni azon a rendszeren, amelyik alapja lesz a majdani munkának, ami megalapozza azt az együttműködést... és a többi. No igen, Rómát sem egy nap alatt építették fel.

Penetráció

Ez a szó nálam – a rendezvényen gyakran emlegetett kulcsszavak között – elnyerte a gusztagustalanság netovábbjának pálmáját. Mindenki a penetrációról beszélt, hogy az milyen kicsi. Ez alatt pedig a már említett internethasználat mutatóját értették. De azért mégiscsak vagányabban hangzik, ha azt mondom, hogy „a hazai penetráció sajnálatosan alacsony”. A hallgató számára úgy tűnik, hogy lám-lám, végre valaki tudja, mit beszél. Mint már említettem, az elején még féltem, hogy idén sem tapasztalunk mást, mint az állam bácsira való mutogatást és nyafogós asztalcsapkodást, hogy miért nincs ingyen internet mindenhol.

Szerencsére sok érdekességet is hallottunk, például azt, hogy a minisztérium is rájött, hogyha lenne egy rendes saját gerinchálója, döbbenetesen sokat megtakaríthatna, továbbá a hálózatfejlesztést is serkentené. Ezt a hírt néhányan szomorúan fogadták, mondván, hogy az állami megrendelések az IT-piac összmegrendelésének több mint egyharmadát teszik ki – most akkor a piac egyharmada csődbe megy? A felvetésre választ is kaptunk, méghozzá meglepően értelmeset: az államnak nem az

a célja, hogy a neki beszállító cégeknek minél húsosabb falatokat adjon, mintegy kitarva egy réteget, hanem hogy a piacot segítse a fejlődésben.

Gondolkodtam, hogyan is lehet ezt a hat százalékot gyorsan növelni... Mint tudjuk, sok helyen igénylik az Internetet. Ahogy én látom, három fő csoportra bontható a Világháló (vagy ha úgy tetszik: széles sávú kapcsolatot) nem használók tábora (természetesen rendkívül leegyszerűsítve). Egy: sokan egyszerűen nem akarják használni. Nem kell nekik és kész. Kettő: seregnien sejtik ugyan, hogy mi is az Internet, de nem értenek hozzá, és nem tudják hol mikor és kitől lehet elsajátítani a használatát. Három: a kutya sem hoz nekik elérhető áron Internetet a házba. Az első csoport kemény dió, és biztos, hogy nem rövid távú programokkal lehet megtörni a jeget. A második csoport az oktatás témaköréhez tartozik, és csak a harmadik csoport tagjait lehet azok közé sorolni, akik tombolnak, mert használnák, de nincs rá lehetőségük.

És ne gondoljuk, hogy ez a csoport csak a világ végén lévő csöpp települések fiatal lakóiból áll. Példáért nem kell messze mennem a szerkesztőségemig. Mi ugyanis a nyolcadik kerületben, a Népszínház utcában vagyunk. Itt akár modemes netkapcsolatra is lehetőségünk nyílik. Vagy ha nagyon komolyan összeszedi magát a szolgáltató, akár ISDN-es kapcsolatra is. Széles sávú kapcsolat viszont nincs – a Blaha Lujza tértől három sarokra. Jobban mondva van, ha fizethetek havi nyolcvan-százezer forintot egy telefonvonalal azonos kategóriás erősségű bérelt vonalért.

Mit is lehet valójában tenni? Mit tehet egy ház lakóközössége, ha oda éppen senki nem hoz kábelt, de a lakók – rúgja meg a ló – mégiscsak szívesen neteznének? Ilyenkor jön a jó öreg összefogás? De ki és hogyan építsen ki kapcsolatot? Vajon hova kapcsolódjon? Nos, pont ebben a két kérdésben segíthetne az állam, ugyanis Magyarországon jelenleg csak a kiváltságosok kiváltságosai juthatnak rendes gerincpáncsolathoz, illetve rendelkeznek olyan szakemberekkel, eszközökkel, amelyek elengedhetetlenek a minőségi szolgáltatás megindításához. Vagy nem csak a nagyok? Egy kis segítséggel nagyon sok olyan kisvállalkozás indulhatna be, ami – mondjuk megbízási alapon és nem szolgáltatásként – hálózatépítést tud vállalni társasházak számára. A gerincvonal kérdése már keményebb dió. Mert rendben van, hogy a ház rengeteget megtakaríthat egy belső hálózat kiépítésével, de honnan jöjjön a manna?

Ezért csillant fel a szemem, amikor a kormányzati informatika fejlesztéséről szóló előadáson hallottam a „stratégjáról”, meg az újonnan kiépítendő állami gerincről. Lehet, hogy egyszer (a próféta szóljon belőlem!) lesz rendes gerinc Magyarországon, amire elérhető áron rá lehet majd csatlakozni? Mert ha például a gerincet az állami fejlesztések kapcsán a hálózati kapcsolat után fizetett éves díj töredékéért lehet majd fenntartani, továbbfejleszteni, az államnak ez csak jót jelent. Az pedig egyenesen főnyeremény volna, ha egy ilyen gerinc

fenntartásával és a nagyközönség felé történő megnyitásával a nethasználat rettentő rövid idő alatt többszörösére erősödhetne! Van azonban még egy komoly akadály: a tudáshiány.

Jó pap holtig tanul!

A rendezvény második napján az oktatás volt a fő téma, ezt a napot *Magyar Bálint* nyitotta meg. Hadd idézzek a beszédéből egy-két gondolatot!

Kedvezmények vagy más jellegű ösztönzés szükséges a gépvásárláshoz. Terveiben megemlítette a „svéd modellt”, amelynek lényege, hogy a munkáltató adókedvezményt kap, ha a dolgozónak otthonra vásárol gépet, a közvetlen adókedvezményt (például a magánszemély szja-jából leírhat egy keretet, a tervek szerint 60 000 forintot gépvásárláskor), illetve a fejlett, multimédiás oktatóanyagok támogatását. Emellett bírálta a gondolatot, hogy az ECDL-vizsgát a diploma előfeltételévé tegyék, hasonlata szerint ez olyan, mintha azt mondanánk: aki nem tudja, hogy a fogkefe melyik végét kell a szájába tenni, az nem kap diplomát.

Hosszú távra az Oktatási Minisztérium a NAT felülvizsgálatát, a technikai keretrendszer megteremtését, net-alapú fejlesztéseket

tűzött ki célul, valamint olyan oktatóanyagok kifejlesztését, amelyek „a tankönyvek méltó mellékletei tudnak lenni”. Természetesen rengeteg munka van még ezen a területen, akár a felnőttoktatást, akár a kisebb települések oktatási helyzetét tekintünk.

Más területeket is érintettek az előadások: külön ülésrész foglalkozott például a netes reklámokkal, sőt a nagytesó-hatást is elemezték. Nagyon érdekes volt hallani, hogy a szakemberek kimutatást készítettek, ami szerint a VV és a BB a széles sávú internethasználatot nagy mértékben előmozdította, ugyanis a felhasználók sokasága csak azért vásárolt széles sávú kapcsolatot, hogy ezt a két műsort élőben nézhesse. Erre mondják, hogy az egyik szemem sír, a másik nevet.

Írásomban valóban csak gyors bepillantást tudtam nyújtani a két nap eseményeibe, és remélem, hogy az ott elhangzottak tényleg komolyabb párbeszédet indítottak el, és hamarosan mindannyian élvezhetjük ezek gyümölcsét. Külön érdeklődéssel várom a szervezők másik rendezvényét, a februárban megrendezésre kerülő IT Konferencia 2003-at!

Szy György

a Linuxvilág főszerkesztője,
a Kiskapu Kiadó vezetője. Mindenki levelét örömmel várja a következő levelcímen: Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu

Kapcsolódó címek

Az Internet Hungary 2002 konferencia honlapja
 ➔ <http://www.mediahungaria.hu>

Az IT Hungary 2003 konferencia honlapja
 ➔ <http://www.ithungary2003.hu>